

ŽANETA ZÁVIŠKOVÁ

OBRAZOVÁ ČÁST

Vybrané jedlé houby rostoucí v Hradci Králové

OBRAZOVÁ ČÁST

Vybrané jedlé houby rostoucí v Hradci Králové

Typografická konvence použitá v této příručce

Charakteristika dané houby

X znázorňuje těžký kov; levá strana znázorňuje obsah daného kovu v houbě a pravá v půdě, kde obsah kovu je vyjádřen barevnou škálou (viz níže)

Šedá barva odpovídá nenaměřeným hodnotám

Zelená barva odpovídá hodnotám od 0 až do 90% z normy daného kovu

---

Žlutá barva odpovídá hodnotám od 90% až do 110% (včetně) z normy daného kovu

---

Červená barva odpovídá hodnotám vyšším než 110% z normy daného kovu

---

Obsah

Úvod	1
Čirůvkovité houby	3
Helmovkovité houby	9
Hlívovité houby	10
Hnojníkovité houby	12
Hřibovité houby	13
Chorošovité houby	17
Límcovkovité houby	18
Pečárkovité houby	21
Smržovité houby	23
Špičkovité houby	24
Štítovkovité houby	26
Šťavnatkovité houby	28
Troudnatcovité houby	29
Vějřovcovité houby	30
Závojenkovité houby	31
Literatura	33
Rejstřík	35

Úvod

Tato příručka vznikla pro všechny čtenáře bakalářské práce s názvem „Kvantifikace nejvýznamnějších těžkých kovů v plodnicích jedlých hub rostoucích v centru Hradce Králové“, a také pro vášnivé houbaře.

Příručka obsahuje 29 druhů vybraných jedlých hub, které byly objektem této práce. Byly vybrány ty druhy, které jsme nacházeli nejčastěji, a patří mezi nejnámější jedlé houby. Každá houba obsahuje vlastně pořízenou fotografii, stručnou charakteristiku a legendu, zda se v ní vyskytují některé z těžkých kovů. Všechny snímky hub byly nafoceny v Hradci Králové. Vysvětlení legendy je popsáno v typografické konvenci na začátku tohoto atlasu. Pro přehled je zde (v tabulce níže) uveden seznam sledovaných kovů a jejich normy, které jsou pro obsah těžkých kovů v půdě a houbě stejné.

Název	Označení	Norma [mg/kg]
Arsen	As	4,5
Beryllium	Be	2
Kadmium	Cd	1
Kobalt	Co	25
Nikl	Ni	25
Olovo	Pb	75

Tab. 1 - Přehled sledovaných těžkých kovů a jejich norem pro obsah v půdě a houbě

Čirůvka dvoubarvá (Čirůvkovité)

Lepista saeva (Fr.) P. D. Orton (1960) (*Tricholomataceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Tato houba z čeledi čirůvkovitých je typická svým dvoubarvým zbarvením, jak už vyplývá z názvu. Má šedý až šedohnědý hladký klobouk a její třeň má nafialovělou barvu. Podle tohoto kontrastu ji snadno rozlišíme od ostatních čirůvek. Klobouk je v mládí polokulovitý, později až plochý a zprohýbaný, jak můžeme vidět na obrázku. Patří mezi robustní houby. Je podobná čirůvce fialové, která má lupeny vždy fialové, kdežto čirůvka dvoubarvá je má bílé (Gminder, 2014). Roste od srpna do listopadu, ale dá se najít již v dubnu a květnu. Vyskytuje se v zahradách, podél živých plotů, na loukách a převážně na bazických půdách (Hagara et al., 2005).

Čirůvka fialová (Čirůvkovité)

Lepista nuda (Bull.) Cooke (1871) (*Tricholomataceae*)

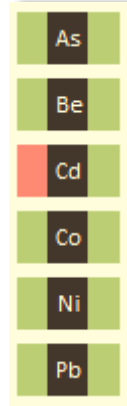

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

 Tato čirůvka je charakteristická svým fialovým kloboukem a stejně zbarvenou tření i dužnina uvnitř má fialový nádech, což opět napovídá název. Na pokožce klobouku se může objevit i červenavě hnědé zbarvení. Pokožka klobouku je hladká. Lupeny jsou fialové, později blednou (Gminder, 2014). Třeň je statný, může být vláknitě proužkovaný nebo šupinatý. Tato čirůvka se vyskytuje od září do prosince, ale můžeme ji najít i v měsíci květnu. Roste spíše v jehličnatých lesích, můžeme ji spatřit i v lesích listnatých nebo parcích, které jsou bohaté na humus (Grünert, 2011).

Čirůvka májovka (Čirůvkovité)

Calocybe gambosa (Fr.) Donk (1962) (*Tricholomataceae*)

Čirůvka májovka má špinavě bělavý, masitý klobouk. Někdy jsou na klobouku vidět hluboké, srostlé zářezy. Lupeny jsou velice husté. Třeň je krémově bílý a má válcovitý tvar. Tato houba chutná výrazně moučně. Dá se splést s jedovatou závojenkou olovovou, jejíž lupeny nejsou tak husté, a když stárne, jejich bílá barva se mění na hnědorůžovou (Gminder, 2014). Tato čirůvka se vyskytuje od konce dubna do června. Roste tam, kde je půda bohatá na vápník, na otevřených travnatých místech, v parcích, zahradách, ale i na okrajů lesů (Grünert, 2011).

Čirůvka broskvová (Čirůvkovité)

Calocybe persicolor (Fr.) Singer (1943) (*Tricholomataceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Čirůvka broskvová je velmi vzácný druh houby. Její klobouk má nepravidelný tvar. Zpočátku je vyklenutý, později až plochý. Ve stáří může být klobouk i mírně zvlňený, jak můžeme vidět na obrázku. Celá houba má růžovou až lehce okrovou barvu, připomíná barvu broskví, a podle tohoto znaku ji snadno odlišíme od ostatních čirůvek. Lupeny jsou nestejně dlouhé, husté a jejich barva je bílá. Není moc hojná, nejčastěji ji najdeme v listnatých lesích a městských parcích (Hagara et al., 2005).

Čirůvka vláknovitá (Čirůvkovité)

Tricholoma argyraceum (Bull.) Gillet (1874)
(Tricholomataceae)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

V mládí je klobouk kuželovitý, později plochý na středu s výrazným tupým vrcholem, jak můžeme pozorovat na fotografii. Klobouk je naředlý. Lupeny této čirůvky jsou husté. Třeň je válcovitý a vláknitý. Vyskytuje se hojně v jehličnatých lesích a upřednostňuje okraje smrčin. Roste od července do listopadu. Někteří autoři ji označují jako synonymum pro čirůvku stříbrošedou nebo čirůvku šedožemlovou (Hagara et al., 2005).

Lakovka laková (Čirůvkovité)

Laccaria laccata (Scop.) Cooke (1884) (*Tricholomataceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Lakovka laková, z čeledi čirůvkovitých, známá také pod názvem lakovka obecná. Tato houba je téměř celá růžová nebo až cihlově červená, báze třeně má fialovou barvu. Lupeny jsou silné, oddálené od sebe. Dá se snadno zaplést s jinými lakovkami, ale všechny lakovky jsou jedlé, a spíše než vzhledem, je od sebe odlišuje charakteristická chuť. Patří mezi drobnější houby. Roste od července do listopadu. Často rostou ve velkém množství. Nejčastěji se vyskytují na listovém opadu a jehličí (Hagara et al., 2005).

Helmovka tuhonohá (Helmovkovité)

Mycena galericulata (Scop.) Gray (1821) (*Mycenaceae*)

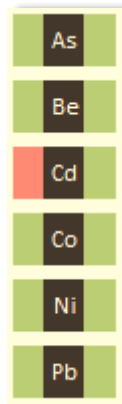
As	
Be	
Cd	
Co	
Ni	
Pb	

Klobouk této houby je bělavý, béžový až šedohnědý a paprscitě svráštělý. Jeho tvar je v mládí zvoncovitý a uprostřed má malý hrbolek, později až plochý, jak je vidět na fotografii. Od ostatních helmovek se odlišuje tím, že má lupeny propojené příčnými žilkami. Třeň je hladký a lesklý a na jeho řezu je vidět, že je dutý, tuhý a pružný. Má slabě moučnou vůni. Zde je možná záměna s helmovkou rýhonohou, která má podle názvu rýhovaný třeň a voní po ředkvích (Grünert, 2011). Tuto houbu můžeme nalézt od května až do listopadu. Nalezneme ji na pařezech jehličnatých i listantých stromů, kde roste v trsech (Hagara et al., 2005).

Hlíva dubová (Hlívovité)

Pleurotus dryinus (Pers.) P. Kumm. (1871) (*Pleurotaceae*)

Klobouk je vyklenutý až plochý. Barva celé houby je bílá až našedlá. Lupeny jsou sbíhavé, v mládí mají bílou až krémovou barvu, ve stáří žloutnou a jsou hnědě skvrnité. Třeň má válcovitý, někdy až kuželovitý tvar. Dužnina u hlívy dubové je velmi tuhá, její barva je bílá, ale když se poraní, tak žlutne. Houba je charakteristická svou mírně oříškovou chutí. Roste od srpna do listopadu. Můžeme ji najít na pařezech, kmenech listnáčů jako jsou duby, buky, topoly, ale najdeme ji i na jehličnatých stromech (Hagara, 2005).

Hlíva ústříčná (Hlívovité)

Pleurotus ostreatus (Jacq.) P. Kumm (1871) (*Pleurotaceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Klobouk je zbarvený do modro-šeda a je typický tím, že má dlouze podvinutý okraj. Lupeny jsou daleko od sebe a sbíhají se po třeni, jsou bílé barvy a později bledě hnědé. Třeň je velmi krátký, postranní. Po žampionech je to druhá nejvýznamnější tržní houba. Je to velmi chutná houba (Gminder, 2014). Vyskytuje se převážně v bukových lesích a roste většinou ve výšce stromů na mrtvých nebo nemocných bucích, topolech a vrbách. Nejčastěji se vyskytuje od listopadu do března, ale můžeme ji spatřit již v září (Grünert, 2011).

Hnojník obecný (Hnojníkovité)

Coprinus comatus (O. F. Müll.) Pers. (1797) (Coprinaceae)

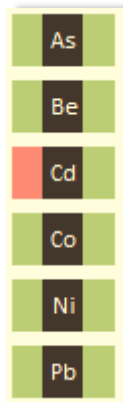
As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Klobouk je v mládí válcovitý, později může mít až zvonovitý tvar. Na klobouku rostou třásňovité, bělavé, později hnědavé šupiny. Lupeny jsou v mládí bílé, postupně zbarveny růžově až černě a přeměňují se na inkoustovou tekutinu. Třeň má bílé zbarvení, je dutý a zdobí jej prsten. Můžeme jej nalézt od července do října. Hnojník obecný se vyskytuje na silně hnojených místech, na okrajích cest a luk, na okrajích lesa a na tlejících rostlinných odpadcích (Grünert, 2011).

Hřib koloděj (Hřibovité)

Boletus luridus Schaeff. (1774) (Boletaceae)

Hřib koloděj má olivově žlutý až olivově zelený klobouk, často s oranžovým odstínem na okraji. Na třeni je hrubá, červená až červenohnědá síťka s protáhlými oky, což je jeden z nejtypičtějších znaků pro tuto houbu. Dalším důležitým znakem, který není vidět na obrázku, je červená barva na bázi rourek. Ta je viditelná pouze po rozříznutí klobouku. Zde je možná záměna s hřibem kovářem, který na třeni nemá síťku, ale červená drobná zrníčka (Gminder, 2014). Hřib koloděj se vyskytuje od května do června. Tato houba potřebuje vápenitou půdu a roste pod listnatými stromy jako je buk, dub nebo habr (Hagara et al., 2005).

Hřib modračka (Hřibovité)

Boletus pulverulentus Opat. (1836) (Boletaceae)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Klobouk je šedohnědý až červenohnědý, rourky jsou u mladých plodnic žluté, u starších žlutohnědé. Má polokulovitý až plochý tvar. Už název „modračka“ napovídá, že tento hřib po naříznutí nebo pomačkání začne zelenat až modrat. Má mohutnou třeň, která je v horní části žlutá a směrem k bázi má rezavě hnědý nádech. Někdo ho může znát pod názvem hřib sadní. Vyskytuje se od května do října. Nejčastěji ji najdeme pod lipami, dále pak pod duby, smrký a jedlemi (Knoop, 1999).

Kozák březový (Hřibovité)

Leccinum scabrum (Bull.) Gray (1821) (*Boletaceae*)

As

Be

Cd

Co

Ni

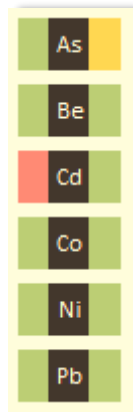
Pb

Klobouk je hnědý až šedo-hnědý. Na třeni je hrubá červená až červenohnědá síťka s protáhlými oky, což je jeden z nejtypičtějších znaků pro kozáka březového. Dalším důležitým znakem, který není vidět na obrázku, je červená barva na bázi rourek, kterou můžeme vidět při rozříznutí klobouku. Tvar třeně je válcovitý. Zde je možná záměna s hřibem kovářem. Ten na třeni nemá síťku, ale červená drobná zrníčka (Gminder, 2014). Kozák se vyskytuje od června do října. Tvoří mykorrhizu s břízou (Grünert, 2011).

Suchohřib Engelův (Hřibovité)

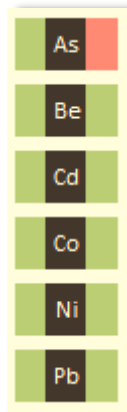
Xerocomellus engelii (Hlaváček) Šutara (2008) (*Boletaceae*)

Suchohřib Engelův, také známý jako známý hřib Engelův, má převážně hnědou až kaštanově hnědou barvu klobouku. V mládí je klobouk polokulovitý a ve stáří bývá téměř plochý. Povrch klobouku je suchý a obvykle nerozpraskává. Rourky jsou v mládí žluté a později se barví do žlutozelené barvy. Třeň je válcovitý a v mládí bývá celý žlutý, později načervenalý. Hřib Engelův je vázaný na dub. Tento druh houby můžeme nalézt od konce června do září. Roste v parcích a zahradách, v listnatých a smíšených lesích (Hagara et al., 2005).

Choroš šupinatý (Chorošovité)

Polyporus squamosus (Huds.) Fr. (1821) (*Polyporaceae*)

Pro tuto houbu jsou typické vějířovité klobouky s tmavohnědými šupinami na okrově žlutém klobouku. Póry na třeni jsou bělavé a báze třeně je černá. Plodnice můžeme vidět růst jak jednotlivě, tak v trsech, často střechovitě nad sebou. Dužnina je v mládí měkká, později tvrdne a ve stáří je dřevnatá. Tento choroš se řadí mezi poměrně dobře rozpoznatelné houby (Gminder, 2014). Vyskytuje se od května do října. Nalezneme jej v lužních lesích na listnatých stromech nebo na pařezech. Řadí se mezi dřevokazné houby, jelikož způsobuje intenzivní hnilobu dřeva (Hagara et al., 2005).

Opeňka měnlivá (Límcovkovité)

Kuehneromyces mutabilis (Schaeff.) Singer & A. H. Sm. (1946)
(Strophariaceae)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Opeňka měnlivá se vyskytuje v hustých trsech, jak můžete vidět na fotografii. Je snadno zaměnitelná s čepičatkou jehličnanovou. Pouze znaky na třeni jsou jistotou pro její určení. Třeň je tenký, hnědě šupinatý s blanitým prstenem, kdežto u čepičatky je třeň stříbřitě podlouhle vlášenitý s vláknitou prstenovitou zónou. Klobouk je žlutý až oranžovohnědý. Pokožka klobouku je hladká. Chuť je příjemná, ořechová. Houba má uprostřed klobouku malý hrbol, který je za vlhka obklopen tmavším pásem při okraji (Gminder, 2014). Vyskytuje se od dubna do prosince, ve smíšených a jehličnatých lesích (Grünert, 2011).

OBRAZOVÁ ČÁST

Polnička raná (Límcovkovité)

Agrocybe praecox (Pers.) Fayod (1889) (*Strophariaceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Klobouk je okrovo-hnědě zbarvený a jeho povrch je hladký. V mládí má polokulovitý tvar, později je klobouk plochý. Lupeny má rovněž hnědě zbarvené. Třeň má krémově bílou barvu s nesvěšeným prstenem. Dá se splést s polničkou tuhou, ale ta má na rozdíl od ní velmi světlou barvu klobouku. Roste od května do června, někdy ji můžeme najít i v říjnu. Chuť této houby je nahořklá (Gminder, 2014). Vyskytuje se na okrajích cest, na ruderálních místech, na plochách s kůrovou drtí a můžeme ji najít i ve světlých lesích (Grünert, 2011).

Šupinovka kostrbatá (Límcovkovité)

Pholiota squarrosa (Vahl) P. Kumm. (1871) (*Strophariaceae*)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Klobouk šupinovky kostrbaté je hnědožlutý, a jak už vyplývá z názvu, šupinatý, což je charakteristický znak pro tuto houbu. V mládí jsou klobouky uzavřené. Třeň je stejné barvy a je také šupinatý, pouze nad třásnitým prstenem je hladký. Tato houba roste v trsech. Voní po ztrouchnivělém dřevě a má chuť po ředkvi. Podobá se štavnatce nádherné, která je mnohem vzácnější a má žloutkově žluté zbarvení klobouku s načervenalým středem a její třeň je slizký (Gminder, 2014). Vyskytuje se od srpna do prosince. Nejčastěji ji můžeme spatřit na úpatí živých stromů, na pařezech a kořenech stromů (Grünert, 2011).

Pečárka opásaná (Pečárkovité)

Agaricus bitorquis (Quél.) Sacc. (1887) (Agaricaceae)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Klobouk této pečárky je široký a polokulovitý, postupně může být plochý a za sucha může i rozpukat, jak je vidět na fotografii. Třeň je tlustý, válcovitý a má bílé zbarvení stejně jako klobouk. Má jednoduchou nebo i dvojitou prstencovou pochvu, ale někdy být nemusí. Lupeny mají hnědou až čokoládově hnědou barvu. Její další názvy jsou pečárka obecná nebo pečárka pochvatá. Roste od května do června, ale můžeme ji nalézt i později. Vyskytuje se v parcích, zahradách, v příkopech a podél cest (Hagara et al., 2005).

Pečárka ovčí (Pečárkovité)

Agaricus arvensis Schaeff. (1774) (Agaricaceae)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Pečárka, známá jako žampion, má bílý klobouk, často slabě šupinatý. Lupeny jsou husté. Zpočátku jsou šedobílé, později růžové a v dospělosti jsou čokoládově hnědé. Třeň je také bílý, je mohutný a silný s převalým a dvourstevným prstenem. Spodní strana prstenu se hvězdovitě roztrhává, což je charakteristický znak pro tuto pečárku. Lupeny jsou husté. Zpočátku jsou šedobílé, později růžové a v dospělosti jsou čokoládově hnědé. Dá se splést s muchomůrkou zelenou a to zvláště u mladých jedinců (Gminder, 2014). Vyskytuje se od května do října. Roste na loukách, pastvinách, také v parcích a zahradách (Grünert, 2011).

Smrž štěpkový (Smržovité)

Morchella conica var. costata (Morchellaceae)

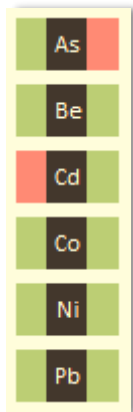
As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Smrž štěpkový (komplex několika spicí – jedná se o komplex druhů kontaminující některá balení zahradnické štěpky) je charakteristický svým kloboukem. Je nepravidelně hluboce jamkovitý, kulovitý nebo oválný. Barvu má žlutohnědou nebo šedohnědou. V podstatě vypadá jako včelí plást. Třeň je válcovitý, dutý a jeho spodní část je kyjovitá. Rostou jednotlivě nebo ve skupinkách. Roste od dubna do května. Objevuje se v lužních lesích, na břehu potoků a travnatých okrajů lesů (Hagara et al., 2005).

Špička obecná (Špičkovité)

Marasmius oreades (Bolton) Fr. (1836) (*Marasmiceae*)

Špička obecná má velmi drobné plodnice. Klobouk je hnědavý až béžový, okraj klobouku je poněkud žebrovaný. Lupeny jsou bělavé a velmi oddálené. V dospělosti je klobouk téměř plochý a uprostřed má malý hrbolík. Barvy jsou dost proměnlivé. Na obrázku můžeme vidět, že houby jsou bílé, což je za sucha. Za vlhka jsou okrové, někdy až načervenalé hnědé. Tato houba má takovou vlastnost, že za sucha sesychá a po dešti opět ožívá. Většinou roste ve velkých tzv. čarodějných kruzích (Gminder, 2014). Špička obecná se vyskytuje od května do října. Roste na pastvinách, na otevřených trávnících a ve světlých lesích (Grünert, 2011).

OBRAZOVÁ ČÁST

Penízovka sametonohá (Špičkovité)

Flammulina velutipes (Curtis) Singer (1951) (*Marasmiaceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Tato houba se vyznačuje oranžovohnědými klobouky. Lupeny mají krémovou barvu. Třeň je tuhý, u starých jedinců dutý, válcovitého tvaru. Penízovka sametonohá je podobná třepenitce svazčité, která má vždy zelenavě zbarvené lupeny. Penízovka vyrůstá především na mrtvých kmenech, větvích a vlhkých místech (Gminder, 2014). Hlavní lokalitou výskytu je okolí potoků s porosty vrb. Vyskytuje se u nás od října do dubna. Roste na pařezech listnatých stromů. Osídluje pastviny, břehy potoků, parky a zahrady (Grünert, 2011).

Štítovka jelení (Štítovkovité)

Pluteus cervinus (Schaeff.) P. Kumm. (1871) (*Pluteaceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Klobouk štítovky jelení je šedohnědý, zpočátku vyklenutý, později sklenutý často s bělavým okrajem. Za vlhka je klobouk lepkavý. Lupeny jsou v mládí bělavé a ve stáří růžovější. Třeň je bělavý s černošedými vlákny. Má ředkvovitou vůni. Podobná si je se štítovkou Pouzarovou, která má ale tmavěji zbarvené plodnice (Gminder, 2014). Štítovku u nás nalezneme od května do listopadu. Rostou na dřevě, zejména na pařezech listnatých, někdy i jehličnatých stromů (Grünert, 2011).

Muchomůrka růžovka (Štítovkovité)

Amanita rubescens Pers. (1797) (*Pluteaceae*)

As

Be

Cd

Co

Ni

Pb

Plodnice má vždy charakteristické zbarvení do růžova, které se vyskytuje na hlíze, pod pokožkou klobouku nebo na požercích. Klobouk má bělavý až masově růžový a často kropenatý. Pokožka klobouku je snadno odstranitelná. Báze třeně je řepovitá s několika bradavčitými zbytky plachetky. Jejím dvojníkem je muchomůrka tygrovaná, která má na rozdíl od muchomůrky růžovky nerýhovaný prsten, chybí jí růžové zbarvení a především má jiný vzhled hlízy (Gminder, 2014). Vyskytuje se od června do října. Najdeme ji v listnatých i jehličnatých lesích Grünert, 2011).

Šťavnatka modřínová (Šťavnatkovité)

Hygrophorus lucorum Kalchbr. (1874) (*Hygrophoraceae*)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Šťavnatka modřínová roste vždy pod modříný, obvykle ve skupinkách. V mládí má klobouk vyklenutý tvar, později ve stáří je klobouk až ploše rozprostřený a uprostřed má hrbolek. Pokožka klobouku je hladká a barva klobouku nažloutlá. Třeň je na bázi zúžený, v horní části bílý a dole má nažloutlou barvu. Je to snadno rozpoznatelná houba. Vyskytuje se v početných skupinách. Šťavnatka modřínová se u nás vyskytuje od září do prosince (Hagara et al., 2005).

Sírovec žlutooranžový (Troudnatcovité)

Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill (1920)
(Fomitopsidaceae)

As

Be

Cd

Co

Ni

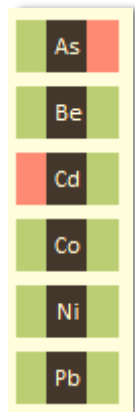
Pb

Klobouky sírovce neboli choroše jsou vějířovité, přisedlé a okraj klobouku je zahnutý. V některých případech může dosahovat velikosti až jednoho metru. Plodnice jsou sírově žluté. Roste na stromech, které napadá jako parazit. Často jejich klobouky můžeme vidět nahloučené střechovitě nad sebou. Hostiteli jsou především listnaté stromy a vzácněji se vyskytuje na jehličnanech (Gminder, 2014). Sírovec se u nás nalézá od dubna do října. Roste v listnatých lesích, kde převažují duby, dále pak v parcích, zahradách, lužních lesích a na okrajích cest (Grünert, 2011).

Vějířovec obrovský (Vějířovcovité)

Meripilus giganteus (Pers.) P. Karst. (1882) (*Meripilaceae*)

Vějířovec obrovský patří mezi největší choroše ve střední Evropě. Klobouky má vějířovité a často uspořádané nad sebou. V mládí jsou žlutohnědé, později tmavší a na okraji slabě páskované. Třeň je postranní, ale někdy může i zcela chybět (Gminder, 2014). Vyskytuje se od července do září. Nalezneme je na pařezech listnáčů a to především buků. Je podobný trsnatci lupenitému, který má nepásované klobouky a jsou drobnější (Knoop, 1999).

Mechovka obecná (Závojenkovité)

Clitopilus prunulus (Scop.) P. Kumm. (1871) (Entolomataceae)

As
Be
Cd
Co
Ni
Pb

Klobouk mechovky obecné je křídově bílý a jemně plstnatý. Třeň je většinou krátký a také bílý. Vůně této houby je moučná a dalším rozhodujícím znakem je růžová barva výtrusného prachu. Má tenké lupeny, které jsou husté a krátce sbíhavé, také jsou měkké a snadno rozmačkatelné (Gminder, 2014). Mechovku obecnou u nás nalezneme od června do října. Roste převážně v listnatých i jehličnatých lesích (Grünert, 2011).

Literatura

1. *BioLib: Biological Library* [online]. c1999-2016 [cit. 2016-05-23]. Dostupné z: <http://www.biolib.cz/cz/help/id24/>
2. GMINDER, Andreas a Tanja BÖHNING. *Houby: nový průvodce přírodou*. Vyd. 2. Praha: Knižní klub, 2014, 319 s. Nový průvodce přírodou. ISBN 978-80-242-4671-0.
3. GRÜNERT, Helmut a Renate GRÜNERT. *Houby*. Vyd. 3. Praha: Knižní klub, 2011, 288 s. Průvodce přírodou (Knižní klub). ISBN 978-80-242-3220-1.
4. HAGARA, Ladislav, Jiří BAIER a Vladimír ANTONÍN. *Velký atlas hub*. Ottovo nakladatelství, 2005. ISBN 978-80-7360-334-2.
5. KNOOP, Martin. *Houby: určování, sběr, příprava*. Vyd. 1. V Praze: Knižní klub, 1999, 254 s. ISBN 80-7176-947-9.
6. *Species Fungorum* [online]. 2016 [cit. 2016-12-06]. Dostupné z: <http://www.speciesfungorum.org/names/Names.asp>

Rejstřík

A

Agaricaceae, 21, 22
Agaricus arvensis, 22
Agaricus bitorquis, 21
Agrocybe praecox, 19
Amanita rubescens, 27

B

Boletaceae, 13, 14, 15, 16
Boletus luridus, 13
Boletus pulverulentus, 14

C

Calocybe gambosa, 5
Calocybe persicolor, 6
Clitopilus prunulus, 31
Coprinaceae, 12
Coprinus comatus, 12

Č

Čirůvka broskvová, 6
Čirůvka dvoubarvá, 3
Čirůvka fialová, 4
Čirůvka májovka, 5
Čirůvka vláknovitá, 7
Čirůvkovité, 3, 4, 5, 6, 7, 8

E

Entolomataceae, 31

F

Flammulina velutipes, 25
Fomitopsidaceae, 29

OBRAZOVÁ ČÁST

H

Helmovka tuhonohá, 9
Helmovkovité, 9
Hlíva dubová, 10
Hlíva ústříčná, 11
Hlívovité, 10, 11
Hnojník obecný, 12
Hnojníkovité, 12
Hřib koloděj, 13
Hřib modračka, 14
Hřibovité, 13, 14, 15, 16
Hygrophoraceae, 28
Hygrophorus lucorum, 28

Ch

Choroš šupinatý, 17
Chorošovité, 17

K

Kozák březový, 15
Kuehneromyces mutabilis, 18

L

Laccaria laccata, 8
Laetiporus sulphureus, 29
Lakovka laková, 8
Leccinum scabrum, 15
Lepista nuda, 4
Lepista saeva, 3
Límcovkovité, 18, 19, 20

M

Marasmiceae, 24, 25
Marasmius oreades, 24
Mechovka obecná, 31
Meripilaceae, 30
Meripilus giganteus, 30
Morchellaceae, 23
Morchella conica var. costata, 23
Muchomůrka růžovka, 27
Mycena galericulata, 9
Mycenaceae, 9

O

Opeňka měnlivá, 18

P

Pečárka opásaná, 21
Pečárka ovčí, 22
Pečárkovité, 21, 22
Penízovka sametonohá, 25
Pholiota squarrosa, 20
Pleurotaceae, 10, 11
Pleurotus dryinus, 10
Pleurotus ostreatus, 11
Pluteaceae, 26, 27
Pluteus cervinus, 26
Polnička raná, 19
Polyporaceae, 17
Polyporus squamosus, 17

S

Sírovec žlutooranžový, 29

Smrž štěpkový, 23
Smržovité, 23
Strophariaceae, 18, 19, 20
Suchohřib Engelův, 16

Š

Špička obecná, 24
Špičkovité, 24, 25
Šťavnatka modřínová, 28
Šťavnatkovité, 28
Štítovka jelení, 26
Štítovkovité, 26, 27
Šupinovka kostrbatá, 20

T

Tricholoma argyraceum, 7
Tricholomataceae, 3, 4, 5, 6, 7, 8
Troudnatcovité, 29

V

Vějířovcovité, 30
Vějířovec obrovský, 30

X

Xerocomellus engelii, 16

Z

Závojenkovité, 31